

Rašaluo Ti pirštai

Nepriklausomas Kaišiadorių Algirdo Brazausko gimnazijos mėnraštis • 2026 m. spalio Nr. 1 (216)

Net ir tamsiausias ruduo nesitęsia amžinai

Ruduo šiemet, rodos, pamiršo savo gražiąją pusę. Už lango pilka, lietus barbena į palanges, šaltas vėjas gena į namus, o trumpos dienos ir ilgi, tamsūs vakarai ne visada nuteikia džiaugsmingai. Kartais atrodo, kad kartu su saule pradingsta ir gera nuotaika, o mintys ima sukintis apie tai, kas nepavyko, kas liūdina ar kelia nerimą.

Tačiau ar verta leisti rudenį užtemdyti ir mūsų mintis? Juk net ir niūriausią dieną galima rasti mažų džiaugsmų: puodelį šiltos arbatos, gerą knygą, nuoširdų pokalbį ar artimo žmogaus šypseną. Kartais tereikia sustoti ir prisiminti, kad ne viskas gyvenime taip pilka kaip dangus už lango.

Joks ruduo nesitęsia amžinai. Ateis diena, kai rytą pažadins saulės spinduliai, ore pakvips pavasariu, medžių šakose sprogs pumpurai, o širdyje vėl atsiras daugiau lengvumo. Sugrįš šviesa, šiluma ir noras kurti, keliauti, susitikti su draugais bei džiaugtis paprastais dalykais.

Juk ir gyvenime būna įvairių metų laikų. Kartais viskas sekasi lengvai, o kartais tenka apsišarvuoti kantrybe ir išlaukti. Ne visada galime pakeisti aplinkybes, tačiau galime pasirinkti, apie ką galvosime ir kuo pripildysime savo dienas. Todėl svajokime, kurkime planus, tikėkime tuo, kas dar tik laukia mūsų ateityje. Svajonės – tarsi mažos švieselės, padedančios eiti pirmyn net tada, kai aplinkui tamsu.

O kol laukiame šviesesnių dienų, patys būkime šviesa kitiems. Kartais vienas geras žodis, nuoširdi šypseną ar padrąšinimas gali sušildyti labiau nei saulės spindulys. Tad mažiau galvokime apie tai, kas šiandien blogai, ir dažniau prisiminkime, kas mūsų dar laukia. Juk po šalčio ateina šiluma, po tamsos – šviesa, o po sunkių dienų gali prasidėti naujas, gražesnis etapas.

Net jei šiandien už lango ruduo, mūsų širdyse jau gali gyventi pavasaris. Tikėkime, svajokime ir nepraraskime vilties – geresni laikai tikrai ateis. O kol jų laukiame, nepamirškime džiaugtis ir šia diena.

Redakcijos žodis

Ritos Tadarauskienės fotograf.

Pirmokai – naujokai

I hs1

Kas mes? I HS1 – klasė, kurioje net paprastas „labas“ kartais gali pavirsti į penkių minučių pokalbį.

Mes esame devintokai – dar pakankamai jauni, kad džiaugtumėmės atšaukta pamoka, bet jau pakankamai patyrę.

Mėgstame kalbas, istoriją, literatūrą ir kartais filosofuojame apie gyvenimą... Ypač tada, kai reikėtų ruošti namų darbus.

Mūsų klasėje netrūksta nuomonių, juoko ir žmonių, kurie visada „tuoj atsiųs namų darbus“, bei tų, kurie visada jų laukia.

Esame skirtingi, kartais triukšmingi, kartais rimti, bet būtent dėl to I hs1 ir yra I hs1.

(Tęsinys 2 psl.)

I hs2

Šiais metais į gimnaziją įnešėme naujos energijos ir geros nuotaikos! Mūsų I hs2 klasė – tikras talentų ir charakterių derinys: turime azartiškų sportininkų, kelis „pasiklydėlius“, kurie vis dar bando perprasti mokyklos koridorius, ir humoristų, neleidžiančių liūdėti net po sunkių pamokų.

Gimnazijos naujokai esame ne vieni – kartu su mumis atėjo ir mūsų auklėtoja, dėstanti anglų kalbą. Kadangi visą adaptacijos kelią einame kartu, puikiai vieni kitus suprantame.

Esame pasiruošę aktyviai įsitraukti į gimnazijos gyvenimą. Jei koridoriuje sutiksite šiek tiek sutrikusius, bet besišypsančius pirmokus – žinokite, tai mes!

Orinta Juzėnaitė,
I hs2 seniūnė

I hs3

Mūsų I hs3 – tai atsakingi, nuoširdūs ir draugiški mokiniai, kurie į gimnazijos gyvenimą įsiliėjo drąsiai ir su gera nuotaika. Jie moka ne tik atsakingai atlikti savo pareigas, bet ir pasijuokti, pabendrauti bei padėti vieni kitiems. Kiekvienas atsinešė savo grožį ir išradingumą, o kartu jie kuria smagią, jaukią ir draugišką klasės atmosferą. Tikimės, kad gimnazijos metai bus kupini įdomių patirčių, naujų draugysčių, atradimų ir, žinoma, kuo mažiau „netyčia“ pamirštų namų darbų!

I hs4

Turim energijos daugiau nei kilogramas saldinių, o jos išnaudoti tikrai netingim. Laisvalaikio sportuojam: futbolą, krepšinį ir treniruoklių salę – mėgstamiausios veiklos, kur galite mus sutikti. Netrūksta ir kitų pomėgių: žvejojam, leidžiam laiką su draugais, pasineriam į gerą knygą. Mūsų klasėje tylos būna nedaug, bet nuobodžiauti čia tikrai netenka, kiekviena diena turi savo spalvą.

(Tęsinys 3 psl.)

Mes – I KTU. Dauguma mūsų esame iš skirtingų klasių, tačiau tai nė kiek netrukdo mums būti vieningiems. Mūsų prioritetas yra mokytis, bet mokytis smagiai, o mes tą puikiai mokame, nes mokomės su 30 nuotaikingų ir pozityvių klasiokų, kurie kuria bendrą klasės mikroklimatą. Džiaugiamės, jog esame įvairiapusiškai gabūs ir turimus gebėjimus taikome ne tik pamokose, bet ir įvairiose kūrybinėse, sportinėse, socialinėse veiklose, kurios mus augina kaip asmenybes.

Mūsų klasės vadovė – lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Jovita Gružauskienė. Ji disciplinuota ir reikli mokytoja, bet nuoširdi ir rūpestinga klasės vadovė, tarsi mūsų antra mama.

Šiuo metu galime pasidžiaugti, jog esame vieninga ir pozityvi pirmokų klasė, lyg viena šeima, prisiekusi ir toliau auginti ir puoselėti gimnaziją.
Liepa Meilutytė

I KTU

Pirmokų priesaikos šventės akimirkos

(Tęsinys 4 psl.)

Ritos Tadaraušienės fotograf.

Dar kartą apie 2026 metų abiturientus

Vėl ruduo ir mes skaičiuojame, kas nuveikta per pastaruosius mokslo metus.

Šiemet į suaugusiųjų gyvenimą iškeliavo 98 abiturientai, kuriems buvo išduoti 93 brandos atestatai ir 5 gimnazijos baigimo pažymėjimai.

Visada domimės, kuo mūsų buvę gimnazistai užsiima pirmuosius metus po gimnazijos. Galimybių yra daug. Jie renkasi mokymąsi universitetuose, kolegijose, profesinėse mokyklose, tarnybą Lietuvos kariuomenėje, savanorystę, galimybę dirbti, keliones po pasaulį...

Šie metai ne išimtis. Turime pasidžiaugti tuo, kad net 45 proc. mūsų abiturientų tapo aukštųjų mokyklų studentais. Populiariausia aukštoji mokykla – Vilniaus universitetas. Čia studijuoja 16 mūsų abiturientų įvairiose studijų programose. Kauno technologijos universitetą pasirinko 6 abiturientai. Vytauto Didžiojo universitetą – 3, Lietuvos Sveikatos mokslų universitetą ir ISM universitetą pasirinko po 2 mūsų gimnazistus. Dar po vieną gimnazistą studijuoja Lietuvos sporto universitete ir Vilniaus dailės akademijoje. Taip pat mūsų gimnazistai rinkosi prestižines Lietuvos kolegijas: Vilniaus kolegijoje mokosi 2, Kauno kolegijoje – 6, Lietuvos inžinerijos kolegijoje – 4 buvę gimnazistai. Mokymąsi profesinėse mokyklose šiemet pasirinko net 23 mūsų mokiniai, kas sudaro 24 proc. šių metų gimnazistų laidos. 13 gimnazistų pasirinko savanorišką 9 mėnesių šauktinių tarnybą Lietuvos kariuomenėje. 19 mūsų gimnazistų įsiliejo tiesiogiai į darbo rinką.

Turėčiau pasakyti, kad visi mūsų gimnazistų pasirinkimai yra puikūs. Kiekvienas priėmė teisingus savo karjeros sprendimus. Tikėsimės, kad viskas jų gyvenime bus gerai, nes mūsų gimnazija suteikia puikų startą jaunam žmogui.

Karjeros specialistė Rita Marozienė

Kalbiname Gabiją Kin-derevičiūtę, III b m klasės gimnazistę

Kaip pati apibūdintum save? Kokios tavo savybės tau atrodo svarbiausios?

Save apibūdinau kaip paprastą ir niekuo nesisiskiriančią iš kitų, tačiau viduje esu jautri, o kartais – ugnis. Svarbiausios savybės yra žmogiškumas ir empatija.

Kaip sekasi suderinti mokslus gimnazijoje ir veiklą įvairiuose renginiuose?

Šiuos dalykus suderinti yra sudėtinga. Reikia iš anksto viską planuoti ir tuo pačiu metu džiaugtis, jog esu reikalinga ir galiu save realizuoti.

Ar būna akimirkų, kai pavargsti ar norisi viską mesti? Kas padeda nepasiduoti?

Tokių akimirkų tikrai būna. Pavargti yra žmogiška, tačiau kada veikla yra priimtina širdžiai, tas motyvuoja nepasiduoti.

Nuo I gimnazijos klasės pavyzdingai lankai pamokas. Ką tau reiškia atsakomybė ir pareigingumas?

Visa tai ateina iš šeimos ir ugdymo. Atsakomybė ir pareigingumas man reiškia žmogaus suvokimą, jog niekas kitas už jį patį negali atlikti darbų, tik jis pats. Atsakingumas šiais laikais yra labai reta savybė.

Kokia mokymosi užduotis ar pasiekimas tau iki šiol kelia didžiausią

(Tęsinys 5 psl.)

Žvaigždutė

Asmeninio archyvo fotograf.

pasididžiavimą?

Didžiausią pasididžiavimą man sukelia net ir maži pasiekimai tiek mokymosi, tiek muzikos erdvėje. Jie suteikia motyvacijos ir pasitikėjimo savimi. Vieno pasiekimo tikrai neišskirčiau, nes su kiekviena diena gali sulaukti naujų iššūkių ir naujų pasiekimų.

Muzikos mokyklą lankei ne vienerius metus. Ką muzika tau davė ir ko išmokė?

Muzika žmogui padeda atitraukti dėmesį, pamiršti kasdieninius rūpesčius. Mane muzika išmokė klausyti ne tik garsų, bet ir žmogaus balso, kai jis kalba, dainuoja. Muzika man leido išmokti planuoti laiką, gebėti atsispirti konkurencijai ar paprasčiausiai pasinerti į harmonijos pasaulį, ji priverčia natomis sielą nuskraidinti į Italiją, Vengriją, Ispaniją ir kitas pasaulio šalis.

Ar meninė veikla padeda atsipalaiduoti nuo mokslų ir kasdienybės?

Drąsiai galiu teigti, kad taip. Ji padeda pamiršti rūpesčius, pasinerti į harmonijos ir fantazijų pasaulį.

Kaip manai, kuo menas ir muzika gali praturtinti jauno žmogaus gyvenimą?

Menas ir muzika jauno žmogaus gyvenimą gali gausiai praturtinti. Menas gali leisti laisvai save realizuoti, išskirtinai pateikti kitiems. Muzika leidžia pasinerti į begalines erdves: nukelti į visiškai kitą laikmetį ar leisti pažinti skirtingų šalių kultūrą.

Kokią aplinkinių žmonių savybę labiausiai vertini?

Žmogiškumas ir pagarba. Šios savybės yra svarbios ne tik mokyklos aplinkoje, bet ir už jos ribų.

Kokios svajonės ar tikslai šiuo metu tau svarbiausi?

Šiuo metu turiu tikslą kuo geriau pabaigti gimnaziją. Stengtis atiduoti save visą, kiek tik įmanoma.

Pabaigoje trumpai ir aiškiai

• Daina, kuri šiuo metu geriausiai apibūdina mano nuotaiką – Adomo Vyšniausko „Plaukiu laivu“.

• Mokykloje labiausiai patinka istorija ir lietuvių kalba.

- Po pamokų labiausiai norisi poilsio.
- Didžiausia svajonė – nuvykti į Prancūziją.
- Svarbiausias gebėjimas – mokėti bent 5 užsienio kalbas.

Gabija apie „Žilvitą“

Kaišiadorių kultūros centro vaikų ir jaunimo ansamblį „Žilvita“, kuriam vadovauja Laima Morčūnienė, pradėjau lankyti būdama septynerių metų. Drąsiai parašiau vadovei asmeninę žinutę, nuo kurios viskas ir prasidėjo. Atėjom kartu su sese Juste. Abiem buvo daug drąsiau žengti pirmuosius žingsnius ir lipti į sceną.

„Žilvita“ man reiškia meilę savo šaliai, meilę kalbai, bendrystę, nuoširdumą, jaudumą ir daugybę įsimintinų prisiminimų.

Klasės auklėtoja Janina Kuliešienė

Gabija Kinderevičiūtė yra labai atsakinga. Ji rimta, stropi ir itin pareiginga mergina, pavyzdžiai lanko pamokas nuo I-os gimnazijos klasės. Į kiekvieną užduotį įvelgia rimtai. Draugiška ir vertinama klasės kolektyve. Be akademinio pasiekimų puoselėja savo meninę pusę – baigė meno mokyklą ir iki šiol aktyviai reiškiasi jos veikloje bei renginiuose, yra aktyvi meno mokyklos renginių dalyvė.

Gimnazijos psichologas Lionius Demjanovas

Tai asmenybė, kurioje idealiai dera veržli energija ir filosofinė ramybė. Ji – linksma, komunikabili ir visada siekianti bendrystės. Kartu ji išlieka svajinga idealistė, kuriai svarbi kiekvieno žingsnio prasmė, o jos stiprus asmenybės patrauklumas turi kone magišką poveikį aplinkiniams – galingai traukia ir keičia kitus.

Ji pati primena liaudiškos muzikos ir šokio pasaulį, kuriame idealiai dera du pradai. Iš vienos pusės – tai veržli, uždeganti kadrilio ar polkos energija, gebėjimas akimirksniu įtraukti visus į bendrą ratelį, tapti neatsiejama grupės dalimi ir užkrėsti savo charizma. Iš kitos pusės – joje gyvas tas gilus, svajingas sutartinių paslaptiškumas, kviečiantis sustoti ir susimąstyti apie būties prasmę. Tas jos gebėjimas daryti stiprią įtaką kitiems čia suskamba kaip senoji lietuvių dainų magija – subtili, burianti ir neabejotinai įtraukianti.

Draugės apie Gabiją

Ji yra labai draugiška, linksma, bendraujanti, visada padės, kai labiausiai reikia, labai aktyvi, pilna visokių idėjų, muzikali. Žodžiu, visi gražūs epitetai tinka mūsų Gabijai.

Bibliotekininkė Regina

Gabija groja įvairiais muzikos instrumentais: akordeonu, armonika, ukulėle, pianinu, gitara, basetle, cimbalais, būgneliu. Yra laimėjusi pirmąsias vietas respublikiniuose akordeonistų konkursuose. Taigi, muzika jai yra širdies atgaiva ir gerų emocijų užtaisas.

„Žilvitos“ archyvo fotograf.

Sugrįžimas į savo mokyklą

Rugsėjo 23 d. mūsų gimnazijoje viešėjo alumnė Teresė Bernatonytė. Ji šiemet baigė VU Tarptautinių santykių ir politikos mokslų instituto magistro studijas ir šiuo metu dirba LRT radijo dokumentikos žurnalistė. Gimnazistams ji papasakojo apie savo įvairias veiklas, kai dar mokėsi mokykloje ir, be abejo, universitete. Jame įsitraukė į Šv. Moro klubo veiklą ir buvo išrinkta jo pirmininke. („RP“: klubas – tai studentiška organizacija, puoselėjanti krikščioniškąsias vertybes). Visos veiklos padėjo augti kaip asmenybei, tobulėti, padėti pagrindus tolimam gyvenimui, o dabar džiaugtis tuo, kas jau pasiekta.

Teresė, dalindamasi įžvalgomis apie savo patirtis, skatino mus keliauti, susipažinti su skirtingų kultūrų žmonėmis (juk niekada nežinai, kas gali tapti tavo draugu), nebijoti klausyti, pildyti paraiškas, dalyvauti konkursuose ir imtis naujų galimybių.

Baigusi bakalauro studijas, ji laimėjo nemokamą kelionę traukiniais po Europą ir aplankė nemažai šalių, pažino jų istoriją ir kultūrą.

Taip pat Teresė įdomios patirties pasisėmė dalyvaudama „Erasmus+“ programoje Austrijoje, kur vėlgi susipažino su naujais žmonėmis. Ji pabrėžė, jog visos patirtys veda link savo kelio atradimo ir naujų horizontų plėtimo.

Mūsų viešnia įdomiai papasakojo apie renginį Krokovoje, kuriame dalyvavo kaip žurnalistė. Po diskusijų dienos kiekvieną vakarą visi dalyviai vakarieniavo aukštos klasės restorane (kas, pasak jos, gali net nusibosti ir priversti prisiminti mamos sriubytę). Renginio metu ji nebijojo klausyti, domėtis viskuo ir taip susirado žmonių, kurie padėjo išpildyti jos svajonę nukeliauti į JAV – Jungtinių Tautų organizacijoje ji atliko praktiką.

(Tęsinys 6 psl.)

Ritos Tadaraušienės fotograf.

Išsirašalavusios

Tradiciškai pirmajame naujų mokslo metų „Rašaluočių pirštų“ numeryje pakalbinau buvusias „išsirašalavusias žurnalistes“. Pasmalsaujame, ką jos veikia dabar, kai gimnazijos šurmulyje, draugai, mylimi mokytojai jau liko praeityje. Sulaukėme atsakymų, originalių pamastymų ir...netradicinių linkėjimų.

Dėkojame merginoms už laiką, skirtą mums, ir linkime joms įdomių studijų!

Goda Bartninkaitė

Kokią specialybę pasirinkai studijuoti? Kas lėmė būtent tokį pasirinkimą?

Apie studijas ISM Vadybos ir Ekonomikos universitete svajoju jau ilgą laiką, tad pagrindinis iššūkis buvo pasirinkti studijų kryptį. Visada mėgau matematiką, tad tvirtai žinojau, jog noriu savo ateitį sieti su ja. Mokykloje atradau save ir jaunimo organizacijų veiklose. Aktyvus įsitraukimas į visuomeninį gyvenimą paskatino mane rinktis tobulą šių mano pomėgių duetą – ekonomikos ir politikos studijų kryptį.

Kokie pirmieji studentiški išpūdžiai? Kaip sekasi?

Studijų laikotarpio visada labai laukiau, tad džiaugiuosi, jog lūkesčiai buvo pateisinti (ir net praukti!). Nors ir sunku „persijungti“ į kasdienybę anglų kalba (visos mano paskaitos vyksta angliškai), visi iššūkiai lengvai įveikiami, kai gali gilintis tik į savo mėgstamas sritis.

Žinoma, tik mokslo neapsiribojau, tad tapau universiteto studentų atstovybės nare, aktyviai domiuosi ir kitų universiteto klubų veiklomis.

Studentišku gyvenimu Vilniuje be galo mėgaujuosi!

Ryškiausi mokyklinių metų prisiminimai. Ko labiausiai pasiilgsti, o gal ir trūksta iš gimnazijos laikų?

Pats ryškiausias mokyklinis prisiminimas yra Paskutinio skambučio šventė. Ši diena simbolizavo ne tik mūsų, 12-okų, vienybę ir bendrumą, bet ir glaudų ryšį su mokytojais. Kad ir kaip anksti ryte jie buvo pakelti garsiais automobilių signalais ir dainomis, kiekvienas mus pasitiko su šypsena.

Iš gimnazijos laikų pasiilgstu laiko su draugais. Nors didžioji draugių dalis ir studijuoja Vilniuje, susiplanuoti susitikimą daug sunkiau negu susibėgti gimnazijoje pertraukos metu paplepti.

Taip pat, labai pasiilgau istorijos bei lietuvių kalbos pamokų, taip pat ir matematikos, bet kadangi studijuojau ekonomiką, toli nuo jos nepabėgau.

Jeigu atsuktum laiko ratą ir sugrįžtum į gimnaziją, ką darytum kitaip, o gal nedarytum visai?

Nemanau, kad ką nors keisčiau. Mokslo metais labai stengiausi palaikyti balansą tarp mokslų ir pramogų, ir manau, jog man tai puikiai pavyko. Pagrindinis patarimas (aktualiausias, tikriausiai, dvyliktokams ir vienuoliktokams) – mokykitės nuosekliai, bet nepasąskait moksluose, nes įsimintiniausios akimirkos yra būtent „neformalus“ laikas mokykloje.)

Gal turi kokių nors pasiūlymų, (naujų rubrikų ir kt.) „Rašaluočiams pirštams“?

Naujų rubrikų neturiu, tačiau labai rekomenduoju palikti pokalbius su mokytojais. Man pačiai ši gimnazijos laikraščio rubrika būdavo įdomiausia

Rudeniški linkėjimai mokytojams, gimnazistams ir visai gimnazijai.

(Pradžia 5 psl.)

Ten jai teko kalbėti iš tų pačių tribūnų, iš kurių kalba visi prezidentai bei ministrai, ir pabendrauti su Nigerijos sveikatos apsaugos ministru.

Ji yra laimėjusi „Jaunojo žurnalisto“ premiją ir atlikusi praktiką LRT, kur jai labai patiko, todėl, sulaukusi kvietimo, ten ir pasiliko. LRT radijuje Teresė yra sukūrusi daug laidų, ėmusi interviu ir kalbėjusi su pašnekovais įvairiomis temomis, pavyzdžiui, apie autoritarinį valdymą – koks tai jausmas dirbti, kai ribojamas laisvas žodis.

Mūsų viešnia įkvėpė mus savo gyvenimo patirčių ieškojimu, smalsumu ir pasaulio pažinimu. Renginio pabaigoje Teresę šiltai pasveikinome su būsima stažuote Lietuvos ambasadoje prie Šventojo sosto Romoje ir palinkėjome turiningos bei įdomios stažuotės.

Džeraldina Jankauskaitė, III KTU

Visiems mokytojams siunčiu pačius šilčiausius linkėjimus ir dėkoju už viską, ko išmokė! Linkiu ilgais rudens ir žiemos vakarais nepamesti kantrybės ir nepamiršti, jog Jūsų darbas – neįkainojamas. Nors ne visada moka parodyti, kokią didelę įtaką darote moksleivių gyvenimams, kiekvienas iš mūsų puikiai žino – be Jūsų atsidavimo ir pastangų aukšti rezultatai nebūtų pasiekiami.

Gimnazistams linkiu nebijoti klysti ir bandyti, priimti visas įmanomas galimybes ir džiaugtis bei vertinti kiekvieną akimirką. Turėkite ambicijų, kurių griežtai siekite, ir nepamirškite, jog reikia didinti savo galią, o ne mažinti ambicijas.

Na, o visai gimnazijos bendruomenei linkiu atrasti savo Vilnių, nes anot Ričardo Gavelio: „Kiekvienas žmogus turi savo Vilnių, antraip jis suvis nebe žmogus.“

Liepa Staninaitė

Sveiki, mieli „Rašaluočių pirštų“ skaitytojai!

Atėjus rudeniiui mintimis vis sugrįžtu į gimnaziją... Prisimenu save pirmokę, kai pirmą kartą perskaičiau „Rašaluočių pirštų“ ir straipsnį apie neseniai gimnaziją baigusius abiturientus, ką jie pasirinko ir kaip jiems sekasi naujame gyvenimo etape. Tada dar nežinojau, kur pasuks mano gyvenimo kelias ir kiek naujų dalykų manęs dar lauks. Dabar aš, pradėjusi studijas, galiu trumpam atsigręžti į gimnazijos laikus ir papasakoti, kaip atrodo mano pačios naujo kelio pradžia.

Kokią specialybę pasirinkai studijuoti? Kas lėmė būtent tokį pasirinkimą?

Pasirinkau studijuoti mediciną Lietuvos sveikatos mokslų universitete. Ilgai svarščiau, ar norėčiau tapti gydytoja, ar mokslininke, nes abi sritys man buvo įdomios, todėl apsispręsti nebuvo lengva. Apie tai galvojau ilgai, kol pati supratau, kad pasirinkusi mokslininkės kelią negalėčiau būti gydytoja, o tapusi gydytoja galėčiau ateityje užsiimti ir moksline veikla. Tuomet supratau, kad medicina gali apjungti tai, kas mane traukė abiejose kryptyse: galimybę padėti žmonėms ir norą nuolat mokytis, klausyti bei ieškoti atsakymų. Dar tik pradėdau šį kelią, bet džiaugiuosi, kad pasirinkau būtent jį. Kartais vis dar keista pagalvoti, kad tai, apie ką taip ilgai svajoju, jau tapo tikrove. Būna akimirkų, kai sustoju ir pagalvoju: ar tikrai jau esu čia, universitete, studijuojau mediciną? Dar ne visai galiu tuo patikėti. Atrodo, kad svajonė, kuri ilgai buvo kažkur tolumoje ateityje, dabar pamažu tampa mano kasdienybe.

Kokie pirmieji studentiški išpūdžiai? Kaip sekasi?

Gal todėl pirmieji studentiški išpūdžiai buvo tokie ryškūs. Pradžia buvo nedrąsi: nauja aplinka, daug nepažįstamų žmonių, nepažįstamos auditorijos. Atrodė, kad dar tik pradėjau pažinti universiteto kasdienybę, o jau reikėjo ruoštis pirmam koliokviumui. Studijuojame ciklais, tad mokslai vyksta gana intensyviai: susitelki į vieną dalyką, jį mokaisi tam tikrą laiką, atsiskaitai, o netrukus jau prasideda kitas. Šiuo metu turime biochemijos modulį, laboratorinius darbus, pratimus ir seminarus, taip

(Tęsinys 7 psl.)

(Pradžia 6 psl.)

pat lotynų, lietuvių bei anglų kalbų paskaitas ir HLAB'us (hibridinės laboratorijos užsiėmimus, kuriuose teorines žinias pritaikome praktiškai). Dienos pilnos darbų, todėl biblioteka pamažu tapo viena iš tų vietų, kuriose praleidžiu nemažai laiko. Džiaugiuosi ir tuo, kad už aukštą stojamąjį konkursinį balą gaunu skatinamąją stipendiją – tai malonus įvertinimas už įdėtą pastangas. Kartais būnu pavargusi, bet kartu smagu jausti, kad po truputį randu savo ritmą, susipažįstu su naujais žmonėmis ir mokausi dalykų, dėl kurių čia ir atėjau.

Ryškiausi mokyklinių metų prisiminimai. Ko labiausiai pasiilgsti, o gal ir trūksta iš gimnazijos laikų?

Kai galvoju apie gimnaziją, pirmiausia prisimenu paprastus kasdienes dalykus: pokalbius bibliotekoje, pamokas ir laiką klasėse. Pasiilgstu ir konkursų bei olimpiadų, pasiruošimo joms, jaudulio ir bendro džiaugsmo, kai sunkauso darbo pastangos atsipirkdavo. Universitete paskaitose kartais būna daugiau kaip 150 studentų, todėl klasės jausmas čia kitoks nei gimnazijoje, kur viskas buvo artima ir pažįstama. Tačiau labiausiai pasiilgstu mokytojų. Jų palaikymo, padrąsinančio žvilgsnio ir gebėjimo pastebėti ne tik tai, ką jau moku, bet ir tai, kuo dar galiu tapti. Mokytojai lydėjo mane iki šio naujo kelio pradžios – kartais padėdami atsakyti į klausimą, o kartais tiesiog primindami, kad verta bandyti. Pasiilgstu ir gimnazijos jaukumo, bet gera žinoti, kad dalį jo galiu pasiimti su savimi – prisiminimais ir žmonių padrąsinančiais žodžiais.

Jeigu atsuktum laiko ratą ir sugrįžtum į gimnaziją, ką darytum kitaip, o gal nedarytum visai?

Jeigu galėčiau atsukti laiką, turbūt nieko nekeisčiau. Taip, buvo bemiegių naktų, nerimo prieš atsiskaitymus, abejonių, nesėkmių ir dienų, kai atrodė, kad jėgų liko visai nedaug. Bet buvo ir atkaklumo, mažų bei didelių pergalių, žmonių, kurie padrąsino, ir akimirkų, kai supratau, jog galiu daugiau nei pati tikėjau. Todėl visa tai mane atvedė čia – į vietą, kurios siekiu ir kurioje noriu būti. Kiekvienas posūkis, net ir sunkesnis, tapo mano kelio dalimi. Dabar aš sau ir Jums, skaitytojai, palinkėčiau tik dažniau sustoti ir pasidžiaugti tuo, kas jau pavyko. Kartais, kol skubame link didelės svajonės, nepastebime, kiek mažų žingsnių jau nuėjome!

Gal turi kokių nors pasiūlymų, (naujų rubrikų ir kt.) „Rašaluotiems pirštams“?

Tiesą sakant, konkrečių pasiūlymų neturiu, nes man atrodo, jog „Rašaluoti pirštai“ jau dabar yra graži gimnazijos tradicija, leidžianti išgirsti skirtingas bendruomenės istorijas. Vis dėlto, mano nuomone, būtų įdomu skaityti trumpus pokalbius su buvusiais gimnazistais apie jų gyvenimą ne tik po mokyklos, bet ir universiteto: ką jie pasirinko, kas juos nustebino ir ką patarų dabartiniams mokiniam. Tokios istorijos galėtų padrąsinti tuos, kurie dar tik svarsto apie savo ateitį.

Rudeniški linkėjimai mokytojams, gimnazistams ir visai gimnazijai.

Mieliems Mokytojams linkiu kantrybės, šilumos ir mokinių, kurie ne tik išmoka pamoką, bet ir išsineša iš jos dalelę Jūsų tikėjimo. Ačiū, kad padedate augti ne vien žiniomis, bet ir drąsa svajoti, klysti, bandyti dar kartą ir rinktis savo kelią!

Pirmokams linkiu laiko apsiprasti, smalsumo ir drąsos susipažinti. Antrokams – atrasti naujų dalykų, kurie įkvepia, ir džiaugtis žmonėmis šalia. Trečiokams linkiu ramiai tyrinėti savo galimybes, klausyti ir nebijoti dar neapsispręsti. O ketvirtokams – didžiausios sėkmės šiais svarbiais metais, kuo daugiau gražių, paprastų akimirkų su savo klase ir kartu pasimėgauti paskutiniaisiais gimnazijos metais. Tegul jie būna ne vien atsisveikinimas su tuo, kas pažįstama, bet ir graži pradžia to, kas dar laukia.

O visai gimnazijai linkiu, kad jos koridoriuose netrūktų smalsumo, juoko, gerų pokalbių ir žmonių, kurie vieni kitus pastebi. Tegul šis ruduo atneša jaukių susitikimų, prasmingų atradimų ir šviesos net lietingiausiomis dienomis. Gimnazija yra ne tik pastatas, į kurį kas rytą sugrįžtame – tai žmonės ir prisiminimai, kurie dar ilgai išlieka mūsų mintyse.

Melita Ašmenaitė

Kokią specialybę pasirinkai studijuoti? Kas lėmė būtent tokį pasirinkimą?

Pasirinkau studijuoti Vilniaus universitete mediciną. Apie šias studijas jau buvau galvojęs gan ilgą laiką, dar net nebūdama gimnazijoje, tad tai nebuvo neplanuotas sprendimas.

Šios studijos mane traukė savo įdomumu, sunkumu, prasmingumu, galimybėmis, kaip galėčiau padėti kitiems žmonėms ir kurti stiprius ryšius su jais. O pasirinkau Vilnių, nes šio miesto istorija ir jo magiškas viliojo praleisti studijų metus būtent čia.

Kokie pirmieji studentiški išpūdžiai? Kaip sekasi?

Pati pirmoji rugsėjo savaitė buvo pati linksniausia, kadangi buvo integracinė savaitė ir nebuvo jokių paskaitų, o vyko įvairūs renginiai. Įsimintiniausia buvo Vilniaus universiteto rugsėjo pirmos eisenos, kai eidami nepabijojome lietaus ir skandavom savo fakulteto šūkius, nešėme savo kurtus plakatus. Taip pat tą dieną susipažinau su naujais draugais. O jau kadangi prabėgo pirmasis studijų mėnuo, galiu pasakyti, kad studijos tikrai reikalauja pastangų, tačiau jos tikrai nėra nuobodžios, o be galo įdomios ir suprantu, kad pasirinkau tinkamą sau kelią.

Ryškiausi mokyklinių metų prisiminimai. Ko labiausiai pasiilgsti, o gal ir trūksta iš gimnazijos laikų?

Tiesą pasakius, mokykla tikrai buvo svarbi mano gyvenime ir vieno konkretaus dalyko negalėčiau išskirti, kurio labiausiai pasiilgstu, kadangi patiko įvairiausios išvykos, būreliai, kuriuose buvau, o ypač patiko „Protonas“. Taip pat labai patiko įvairiausios pamokos: nuo tikslųjų dalykų iki humanitarinių, ypač kai diskutuodavome įvairiomis aktualiomis temomis apie įvykius pasaulyje, tarkim, ir per lietuvių pamokas.

Jeigu atsuktum laiko ratą ir sugrįžtum į gimnaziją, ką darytum kitaip, o gal nedarytum visai?

Manau, kad nenorėčiau pakeisti ko nors, kadangi buvau gan aktyvi mokyklos veiklose, ypač patiko dalyvauti konkursuose ir olimpiadose. Bet jei reiktų ką pakeisti, tai norėtusi, kad pati dažniau būčiau išlipusi iš savo komforto zonos ir būčiau buvęs drąsesnė.

Gal turi kokių nors pasiūlymų, naujų rubrikų ir kt. „Rašaluotiems pirštams“?

Manau, būtų smagu įtraukti mokinių pieštus juokingus komiksus iš mokyklos gyvenimo ir tai galbūt galėtų labiau sustiprinti mokyklos bendruomenę.

Rudeniški linkėjimai mokytojams, gimnazistams ir visai gimnazijai.

Tegul prasidėję nauji mokslo metai ir spalvingasis ruduo į gimnaziją atneša jaukumo, įkvėpimo ir gražių akimirkų. Linkiu mokytojams kantrybės, kūrybiškumo ir prasmingų darbų, o gimnazistams linkiu smalsumo, ryžto, naujų atradimų ir drąsos siekti savo svajonių.

DETALĖ

Ritos Tadaraušienės fotograf.

Pažinimo, draugystės ir atradimų kelionė: nepamirštama devintokų išvyka į pajūrį

Devintokų (dabar jau dešimtokų) mokslo metų pabaigą vainikavo edukacinė išvyka „Žmogus ir gamta – atradimų ekspedicija“ į Lietuvos pajūrį. Ši dviejų dienų kelionė visų devintųjų klasių mokiniams tapo puikia galimybe ne tik praplėsti istorijos, kultūros ir gamtos pažinimo žinias, bet ir smagiai praleisti laiką kartu. Į kelionę mokiniai vyko lydimi savo klasių auklėtojų – Astos Tamulevičienės, Laimutės Kursevičienės, Rolando Morkūno ir Sandro Kavaliauskienės, jie visos išvykos metu rūpinosi veiklomis ir gera nuotaika. Per dvi kelionės dienas patyrė daugybę įspūdingų, atradimų ir bendrystės akimirkų.

Pirmoji kelionės stotelė buvo Kretingos pranciškonų vienuolynas, dalyvavome edukacinėje ekskursijoje „Vienuolių takais“. Klausdamiesi gido pasakojimų susipažinome su vienuolių kasdienybe, jų gyvenimo principais ir ilga vienuolyno istorija. Apžiūrėjome daugiau kaip 400 metų skaičiuojančias bažnyčios duris, Chodkevičių giminės sarkofagus, o užkopę į bažnyčios bokštą pasigrožėjome nuostabią Kretingos panorama.

Vėliau apsilankėme Kretingos dvare, kur ekskursijos „Grafų Tiškevičių legendos“ metu nusikėlėme į laikus, kai čia gyveno grafų Tiškevičių šeima. Sužinojome daug įdomių istorijų apie dvaro gyvenimą, pasivaikščiojome po išpuoselėtą parką, aplankėme oranžeriją su žiemos sodu ir įsitikinome, kad dvaras kadaise buvo svarbus kultūros, švietimo ir visuomeninio gyvenimo centras.

Ne mažesnį susidomėjimą sukėlė edukacija „Gintaro gaudymo paslaptys“. Jos metu sužinojome, kaip susidaro gintaras, kodėl jis vadinamas Lietuvos auksu, apžiūrėjome įspūdingą gintaro kolekciją ir patys išbandėme gintaro gaudymą jūros bangose. Praktinė veikla sukėlė daug gerų emocijų ir azarto.

Po turiningos pirmosios dienos apsisitojome jaukiuose nameliuose prie jūros, netoli Palangos. Vakare visi kartu leidome laiką pajūryje – žaidėme įvairius žaidimus, bendravome, juokėmės, stebėjome saulėlydį ir mėgavomės gaiviu jūros oru. Tai buvo puiki proga geriau pažinti vieni kitus ir sustiprinti devintokų bendruomeniškumą.

Antrąją kelionės dieną lankėmės Kukulskių (Karklės) baterijoje „Memel Nord“. Čia susipažinome su Antrojo pasaulinio karo laikų gynybiniais įtvirtinimais, jų paskirtimi bei reikšme Lietuvos istorijai. Įdomūs gido pasakojimai padėjo geriau suprasti sudėtingus istorinius įvykius ir pajusti šios vietos išskirtinumą.

Kelionę užbaigėme pasivaikščiojimu po Klaipėdos senamiestį. Grožėjomės senąja architektūra, jaukiomis gatvelėmis, klausėmės įdomių gido pasakojimų apie miesto istoriją, ieškojome žinomų Klaipėdos skulptūrų ir dar kartą įsitikinome, koks savitas ir turtingas yra šis uostamiestis.

Ši dviejų dienų išvyka buvo kupina naujų žinių, įdomių patirčių, gerų emocijų ir nuostabių bendravimo. Ji leido mokytiis netradicinėje aplinkoje, geriau pažinti Lietuvos gamtą, istoriją ir kultūros paveldą, o svarbiausia – kartu su bendraklasiais sukurti prisiminimus, kurie dar ilgai išliks mūsų atmintyje. Į namus grįžome pavargę, tačiau laimingi, praturtę naujomis žiniomis ir kupini nepamirštamų įspūdžių.

II hs1 klasės mokinė Milda Kašelionytė

NAUJIENOS TRUMPAI

Šiais mokslo metais mūsų gimnazijoje mokosi 462 gimnazistai, dirba 45 mokytojai.

Pirmokai – 123, antrokai – 111, trečiokai – 123, ketvirtokai – 105.

Naujos mokytojos mūsų gimnazijoje: Jurgita Jakaitė-Truskauskienė, Jūratė Grigorjevičienė, Gabija Kašelionytė.

Spalio 12 d. atidarytas naujas mokytojų kambarys. Atidaryme svečiavosi Kaišiadorių rajono savivaldybės meras Š. Čėsna.

Nurašytos vaikiškos anglų kalbos knygos ir perduotos Vaclovo Giržado progimnazijos pradinukams.

Informacijos centre-bibliotekoje veikia gimnazijos direktorės Jolitos Morkūnaitės fotografijų paroda „Baltijos jūra“.

Mūsų gimnazija nuolat gražėja. Džiaugiamės, nes jau turim naują laiptinę į sporto salę, sutvarkytą pirmo aukšto fojė ir koridorių.

Spalio 7–9 dienomis vyko pilietiškojo ir gyvybės įgūdžių kursai pirmų gimnazijos klasių mokiniams.

Spalio mėnesį vyko visų klasių mokinių tėvų susirinkimai.

Kėdės laiškas mokyklos bendruomenei

Mieli mokiniai, tėveliai, mokytojai ir visi, kurie kasdien pasitiki mano tvirtumu. Aš esu Jūsų kėdė. Kasdien tyliai laukiu Jūsų. Džiaugiuosi, kai mokiniai ant manęs sėdi susikaupę ir kuria ateities planus. Didžiuojuosi, kai mokytojai randa minutę pailsėti po sunkios pamokos. Man gera būti Jūsų kasdienybės dalimi.

Tačiau šiandien noriu Jūsų kai ko nuoširdžiai paprašyti. Man skauda, kai ant manęs supamasi, kai mano kojos braižo grindis, o atlošas yra stumdomas be priežiūros. Aš nesu amžina, bet labai noriu tarnauti Jums kuo ilgiau. Man reikia Jūsų pagarbos ir tausojimo.

Pats didžiausias mano noras – tvarka. Kai pamoka baigiasi, kai pakylate nuo šeimos stalo ar gimnazijos valgykloje, nepalikite manęs likimo valiai vidury kelio. Pasinaudoję manimi, prašau, gražiai ir ramiai pastatykite mane į mano vietą – prie pat klasės suolo ar stalo. Taip aš jausiuosi saugi, o klasėje ir valgykloje bus šviesu, erdviu ir tvarkingu. Tikiuosi to paties ir Jūsų namuose, kur mano sesės kėdės ir broliai kėslai bei foteliai stengiasi Jūsų nenuvilti, kai pasirenkate jų paslaugas.

Saugokime vieni kitus. Jūs saugokite mane, o aš pažadu kasdien tvirtai palaikyti jus Jūsų mokslo ir darbų kelyje.

Laišką gavo ir perdavė „R.P.“ redakcijai gimnazijos psichologas Lionius Demjanovas.

Su meile ir dėkingumu Jūsų Kėdė

Kaišiadorių Algirdo Brazausko gimnazijos laikraštis

**Rasaluoti
pirštai**

rasaluotipirstai@gmail.com

Barauskaitė Rugilė, III hs1,
Butrimavičiūtė Austėja, III hs1,
Dindaitė Jovilė, III KTU,
Filmanavičiūtė Skaistė, IV bm-hs,
Gaižauskaitė Emilija, III bm,
Jankauskaitė Džeralda, III KTU,
Kertenytė Austėja, IV KTU,
Kinderevičiūtė Gabija, III bm,
Kuricaite Karina, III bm,
Lodaitė Rytė, III KTU,
Stanislauskaitė Aida, III KTU,
Strekauskaitė Viltė, III bm,
vadovės Demjanovienė Regina,
Tadarauskienė Rita